

fører indrømmede. De to Principer ſtillede op mod hinanden, ſaaledes ſom de tidligere ere blevne forfægtede af Landſtinget og Folkethinget, vare jo, at Landſtinget vilde have Sikkerhed for, at ingen ordineret Mand blev tvungen ind i Armeens Rækker, hvorimod Folkethinget netop næſten ſyntes at tilſtræbe Sikkerhed for at ſaae ordinerede Mænd ind i Armeens Rækker. Dette Sidſte er nu ikke opnaaet, medens Landſtinget derimod ved Fleertallets Forſlag opnaaer, at der er en Mulighed for Regjeringen til at holde de ordinerede Mænd borte fra Armeens Rækker ved at opſætte Ordinationen, indtil den kortere Tjenſtetid, ſom ved Forſlaget indrømmes Præſterne, er fyldbeſtgjort. — Der var et andet Punkt, ſom den ærede Drdfører berørte, hvilket jeg ikke tør lade uomtalt, nemlig den Indflydſe paa Stemmegivningen over denne Sag, ſom Henſynet til Landſtingets egen Stilling og Værdighed kan udøve. Jeg føler i den Anledning Trang til paa det Beſtemteſte at hævde, at Regjeringen ſuldeligen har havt Die for dette Henſyn og uafbrudt har ſøgt at have iagttaget det. Jeg vil i ſaa Henſeende gjenkalde i Grindringer min Optræden ved Sagens ſidſte Behandling her i Thinget, der forekom den ærede 1ſte Landſtingsmand for 10de Kredſ (Seſſen) temmelig ufattelig. Jeg haaber, at det ærede Medlem nu lettere vil kunne forſtaa den, og at han nu kan begribe, hvorfor jeg paa ingen Maade modſatte mig eller fraraadede Landſtinget at gaae tilbage til dets tidligere Standpunkt. Det var netop, for at det ſaa tydelig ſom muligt kunde blive præciſeret, at det Mægtingsforſlag, ſom hidtil var blevet opſtillet af Regjeringen og tiltraadt af Landſtinget, nu maatte betragtes ſom frafaldet, og at Sagen alſaa ſkulde underkaſtes en aldeles ny og fri Forligsbehandling i Fællesudvalget. Jeg maa fremhæve, at Sagens Stilling alſaa ikke var den, at Landſtinget ſammen med Regjeringen kom til Fællesudvalget for der at ſætte det tidligere beſtemte Forſlag igjennem. Det var tværtimod idetmindſte min Tanke netop at lette Landſtinget at gaae ind paa en anden Afgjørelſe, hvis en ſaadan kunde findes. At den Af-

gjørelſe, ſom er funden og foreſlaaet af Fællesudvalgets Fleertal, derhos idetmindſte er ligesaa heldig ſom den, der var foreſlaaet fra Regjeringens Side, det tillader jeg mig at tro er godtgjort ſaa fuldſtændig af den ærede Drdfører, at jeg ikke behøver at ſøge Noget dertil. — Den ærede Drdfører beklagede i Slutningen af ſit Foredrag, at min Collega Cultusministeren ikke var tilſtede. Jeg ſkal dertil bemærke, hvad jeg alt tidligere har givet tilkjende, at jeg troer at kunne gjøre Fordring paa i en Sag ſom denne angaaende Børnepligten at betragtes ſom hele Regjeringens Repræſentant. Det viſte ſig da ogſaa, at det Punkt, hvorom den ærede Drdfører onſkede en Udtalelſe af Cultusministeren, netop var et Punkt, ſom efter min Opfattelſe — hvad jeg ogſaa tidligere har tilladt mig at fremſætte — ligger udenfor Børnepligtſlovens Omraade. Jeg finder derfor for mit Bedkommende heller ikke Anledning til yderligere at forlænge Debatten om det Spørgſmaal, der jo iøvrigt tidligere er blevet behandlet udførlig, hvorvidt der er Anledning til at udſtede en Anordning om de Ordinationsbetingelſer, ſom Regjeringen finder at burde foreſkrive ſig ſelv. Jeg har tidligere udtalt for mit Bedkommende den Anſkuelſe, at en ſaadan Anordning ikke er nødvendig, og jeg kan ikke indrømme, at de tvende nye Grunde, ſom den ærede Drdfører idag anførte for det Modſatte, kunne forandre Sagen. Den ene, at det ellers ſkulde kunne antages, at nogen theologifk Student eller Candidat her i Landet ſkulde være uvidende om, hvad han vilde kunne vente ſig med Henſyn til Ordination, eſterat den nye Børnepligtſlov var udkommen, troer jeg ikke vil gjøre ſig praktifk gjældende. Jeg tvivler ikke om, at der ikke vil være nogen Mand her i Landet, der ikke vil vide, hvorledes det i ſaa Henſeende forholder ſig med Regjeringens Mening og Opfattelſe. Det andet af den ærede Drdfører anførte Argument ligger mig fjernere, men dets Rigtighed kan jeg iøvrigt ikke indrømme. Jeg kan nemlig ikke indrømme, at de Folk, der paa Grund af Begemſvaghed blive frie for Børnepligtſbyrden, nød-